

2006 р. - Рік свт. Петра (Могили)

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади
церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині

Люблин

№ 4 (41)

Квітень 2006 р.

www.chresto-vozd.harazd.net

Тебе, що вдягаєшся в світло, як у ризу, зняв з хреста Йосиф з Никодимом і, побачивши Тебе нагого, непохованого, жалібний плач підняв і, ридаючи, промовляв: Горе мені, любий Ісусе. Тебе бо ясне сонце на хресті розп'ятого уздрівши, в п'їтьму вдягнулося, і земля з жаху сколихнулася, і роздерлася церковна завїса. Я-ж нині бачу, як задля мене зволив Ти прийняти смерть. Як-же поховаю Тебе, Боже мій, або якою плащаницею обгорну? Як-же я руками приторкнуся до нетлінного тіла Твого? Або яку пісню надгробну заспїваю Тобі, Щедрий? Величаю страсті Твої, прославляю й похорон Твій і воскресіння, взиваючи: Господи, слава Тобі.

Стихира Страсної П'ятниці

Хроніка нашого буття (39)

- У суботу сиропусну, 4 березня, Вечірню у Хресто-Воздвиженській церкві відправив душпастир української православної громади Люблина о. прот. Мирослав Вишневський. У Неділю Прощення Божественну Літургію служили о. митр. прот. Володимир Ходак та о. прот. М. Вишневський. На кінець богослужіння квітами привітали о. Мирослава з наступаючими іменинами, а хор проспівав нашому душпастиреві Многоліття. Потім члени співочого гурту Хресто-Воздвиженської церкви «Палінодія»: Ірина Кметь, Марія Юрчишин та Валентин Демчук передали для нашого храму ікону Пресвятої Трійці, яку дістали як нагороду за участь у XI Міжнародному фестивалі східнослов'янських коляд, що проходив 28-29 січня ц. р. у Тересполі. Після Літургії відбулася зустріч при чаю, яка була присвячена презентації сорокового номеру «Православного Голосу Люблина» (детальніше – див. стор. 6).

- Після богослужіння і зустрічі вірні Хресто-Воздвиженської церкви подалися на Вечірню Великого Посту до кафедральної Спасо-Преображенської церкви. Вечірню совершав наш душпастир о. прот. М. Вишневський. Як і минулого року, ця Вечірня та інші великопісні богослужіння, що служаться у кафедральній церкві, а є спільними для всієї парафії, служаться частково з українською вимовою. На кінець богослужіння зі словом російською та українською мовами звернувся до вірних Високопреосвященніший Архієпископ Авель, який нагадав про значення цього особливого дня в житті християнина і просив у всіх прощення провин. Після цього, за люблинською традицією, на середину храму вийшли з іконами владики та все духовенство і відбувся Чин Прощення Провин: всі вірні підходили до владики і священників та один до одного і просили прощення гріхів.

- З понеділка 6 березня почався благословенний час Великого Посту. У Хресто-Воздвиженській церкві упродовж чотирьох перших днів Великого посту служився Великий Покаянний Канон св. Андрія Критського, який совершали соборно усі наші священники: о. митр. прот. В. Ходак, о. прот. М. Вишневський та о. Миколай Банковський.

- У п'ятницю 10 березня уранці у нашому храмі вперше цього року була совершена Літургія Ранішосвячених Дарів. Цю особливу і зворушливу службу служив о. Мирослав. На кінець відслужено молебень та посвячення колива в пам'ять мч. Феодора Тирона.

- 11 березня суботню Вечірню нашому храмі служив о. Володимир. Після Вечірні відбулася редакційна зустріч «Православного Голосу Люблина», у якій взяла участь група людей, зацікавлених співтворенням нашого церковного бюлетеня. Божественну Літургію свт. Василія Великого у Першу Неділю Великого Посту – Торжество Православ'я служили отці Володимир та Миколай. Після Літургії відслужено на середині храму молебень. Після богослужіння традиційно відбулася зустріч при чаю у прицерковній світлиці. Цього дня увечері у кафедральній церкві була відслужена архієпископом Авелем у співслужінні кафедрального духовенства Вечірня та І Пасія.

- У п'ятницю 17 березня увечері у Хресто-Воздвиженській церкві о. прот. М. Вишневський відслужив Літургію Ранішосвячених Дарів.

- У суботу 18 березня представники молоді, яка згуртована при Хресто-Воздвиженській церкві, вперше взяли участь у єпархіяльних зборах Братства Православної Молоді Люблинсько-Холмської єпархії, що цього дня відбулися в Люблині при кафедральній церкві. Молодь нашої церкви представляли: Петро Сова, Валентин Демчук та Андрій Єкатеринчук.

- 18 березня суботню Вечірню служив о. Мирослав. 19 березня, у Другу Неділю Великого Посту – свт. Григорія Палами, Божественну Літургію свт. Василія Великого совершали у Хресто-Воздвиженській церкві о. митр. прот. В. Ходак та о. прот. М. Вишневський. Після Літургії на середині храму відслужено панахиду за душу Тараса Шевченка. Після богослужіння у прицерковній світлиці відбулося Шевченківське свято української православної громади Люблина (ширше про свято – див. стор. 3).

- Увечері другої Неділі Великого посту у кафедральній Спасо-Преображенській церкві відслужено Вечірню та II Пасію, у якій брали також участь вірні Хресто-Воздвиженської церкви. Богослужіння совершали архієпископ Авель у сослужінні настоятеля люблинської православної парафії о. прот. Андрія Лося, душпастиря української православної громади Люблина о. прот. М. Вишневського, о. Георгія Лукашевича та о. диякона Марка Ващука.

- 24 березня, як у всі п'ятниці, увечері відслужено у нашому храмі Літургію Ранішосвячених Дарів, яку служив о. прот. М. Вишневський.

Хронікар

Шевченківське свято в нашому храмі

10 березня цього року українці всього світу відзначали 145 річницю від дня смерті Тараса Шевченка. Традиційно й українські православні мешканці Люблина – вірні церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього – зібралися разом в одну з весняних неділь, 19 березня, щоб вшанувати пам'ять найвизначнішої постаті в українській історії. Оскільки цьогоріч, як майже завжди, шевченківські дні припали на початок Великого посту, урочистість мала передовсім релігійне забарвлення.

Як завжди, Шевченківське свято української православної громади Люблина розпочалося по недільній Літургії «поминанням незлим тихим словом» – панахидою за душу раба Божого Тараса. Звершили її **о. Володимир Ходак** та **о. Мирослав Вишневський**, душпастир української православної громади Люблина. На Літургії та панахиді, окрім вірних Христо-Воздвиженської церкви, були також інші парафіяни та гості, серед котрих – віце-консул Генерального консульства України у Люблині п. **Лілія Фуртус** та гість із Варшави д-р **Василь Назарук**.

Після панахиди у прицерковній світлиці численні гості мали можливість вислухати доповідь д-ра Василя Назарука, відомого українця з Варшави, до слова, народженого на території сучасної Люблинсько-Холмської єпархії, на Південному Підляшші. Темою виступу д-ра В. Назарука був *Релігійний вимір поезії Тараса Шевченка*. Досконале володіння матеріалом, послугування численними джерелами і цитування з пам'яті багатьох уривків із Шевченкових віршів забезпечили доповідачеві неос-

лабну увагу й симпатію слухачів. Міні-лекція д-ра Василя Назарука переконливо засвідчила особливе ставлення до релігії Тараса Шевченка – поета, котрий дуже часто у своїй творчості звертався до Господа зі своїми сумнівами, проханнями та болем за Україну і її людей.

Наступним традиційним елементом Шевченківського свята стала художня програма. Цього року вона дещо відрізнялася від попередніх, оскільки участь у ній взяв створений не так давно при нашій церкві колектив – тріо «Палінодія» у складі **Ірини Кметь**, **Марії Юрчишин** та **Валентина Демчука**. Разом із українськими студентами і докторантами з Люблина (**Ліана Гурська**, **Вікторія Дуркалевич**, **Андрій Єскатеринчук**, **Петро Сова**, **Андрій Павлишин**) вони представили підготовану Іриною Кметь поетично-музичну програму за мотивами поеми Тараса Шевченка «Марія». Зустріч закінчилася також традиційним словом про значення Тараса Шевченка і його поезії для духовного світу українців, виголошеним о. прот. Мирославом Вишневським.

Андрій Савенець

Запрошуємо у неділю 9 квітня 2006 р.
на зустріч після Літургії у Христо-Воздвиженській церкві.

Цього разу на зустрічі напередодні Великодня
слухачка ЄКПіУУ **Ірина Кметь**
розкаже про

ТРАДИЦІЙНЕ УКРАЇНСЬКЕ ПИСАНКАРСТВО
та покаже різні способи писанкування.

На зустрічі буде також **виставка фотографій писанок**
та **виставка-продаж писанок** Олени Гайдамаки.

Маємо своїх переможців воєводського декламаторського конкурсу

У лютому-березні цього року в Люблинському воєводстві пройшов I Воєводський декламаторський конкурс української поезії та прози, який був організований спільними зусиллями Європейського колегіуму польських і українських університетів, Кафедри Української Філології Університету Марії Кюрі-Склодовської, Воєводського Центру Культури в Люблині та Центру Культури в Люблині. Почесний патронат над конкурсом обійняли Маршалок Люблинського воєводства та Генеральний консул України в Люблині. Ця перша такого роду імпреза привабила досить велике гроно учасників, не кажучи вже про слухачів і глядачів. Скажімо, до відбіркового туру в Люблині, який відбувся 28 лютого, зголосилося аж 72 учасники – більшість із-поміж них становили учні ліцеїв та студенти, але були також учні гімназій та дорослі.

Однією з умов конкурсу, який ставить собі за мету популяризацію української літератури в Польщі, були однакові можливості для декламаторів незалежно від мови, якою вони презентували твори. Слід сказати, що переважна більшість учасників виступали польською (адже польськомовні переклади української літератури, як класичної, так і сучасної, є досить численними). До того ж, для деякого з-поміж молодших декламаторів, які до того часу ніколи безпосередньо не стикалися з українською мовою чи літературою, участь у конкурсі стала першим кроком у пізнанні культури сусідньої країни. А дехто, слід віддати належне, навіть не будучи українцем за походженням і не вивчаючи української мови у школі, спромігся вивчити напам'ять і представити тексти в оригіналі. Наступним кроком у наближенні України стануть для цих учасни-

Зустріч нового Посла України в Польщі з українською громадою Люблина

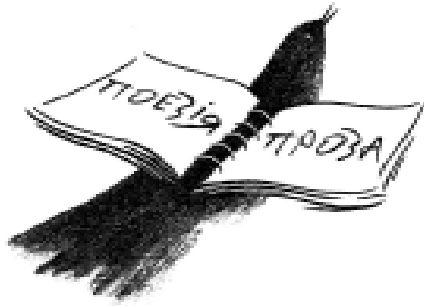
16-17 березня 2006 р. з першим офіційним візитом прибув до Люблина новопризначений Надзвичайний і Повноважний Посол України в Польщі **Олександр Моцик**. Був це один із перших візитів нового посла поза Варшаву.

У програмі люблинського візиту високого представника української держави була зустріч з українською громадою Люблина. Зустріч відбулася у четвер 16 березня 2006 р. увечері в Коронному Трибуналі. Гарне приміщення одного з найвідоміших будинків міста створило добрі умови для зустрічі посла з українцями, які проживають у Люблині. Були серед зібраних як українці – громадяни Польщі, так і громадяни України, що перебувають у місті, у тому числі слухачі Європейського колегіуму польських і українських університетів. Варто згадати, що зараз в Люблині проживає

біля кількох сотень, а може, й тисяч українців. Варто підкреслити факт, що велику частину присутніх на зустрічі склали члени української православної громади – вірні Христо-Воздвиженської церкви. Присутнім був також душпастир української православної громади Люблина о. прот. Мирослав Вишневецький.

Зустріч провів Генеральний консул України в Люблині Іван Грицак. Посол Олександр Моцик накреслив план своєї дипломатичної діяльності в Польщі, говорив про значення польсько-української співпраці. Наголосив при тому на увазі, яку прикладатиме до співпраці з українськими громадами.

У другій частині зустрічі представники українців Люблина розповіли про історію українства в Люблині, про діяльність та ситуацію громади: успіхи та турботи. Були

ків призи – пугівники та українознавчі книжки, подаровані організаторами конкурсу.

Вже під час відбіркового туру в Любліні до фаворитів конкурсу увійшли дві парафіянки церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього – храму української православної громади Люблина. Були це пані **Євгенія Зінчук**, що зайняла перше місце у категорії «Дорослі» номінації «Декламація», та **Ірина Кметь**, аспірантка СКПіУУ, яка виступила в номінації «Співана поезія». Пані Євгенія представила вірш Тараса Шевченка «Якби ви знали, паничі...» та байку

Леоніда Глібова «Вовк і ягня», а Ірина виступила із власними піснями на вірші Ліни Костенко – «Журавлі» та «Ісус Христос» – у супроводі бандури.

Під час фінального турніру конкурсу, який відбувся у Центрі Культури у Любліні 10 березня, у 145 річницю смерті Тараса Шевченка, виступило загалом 22 учасники. Досить високий рівень їх підготовки зумовив те, що лауреатами конкурсу стало аж 14 осіб. Нагородами для лауреатів стали цінні подарунки, а тим, хто зайняв перші місця, організатори конкурсу забезпечили тижневе перебування в Україні. І тут знову пані Євгенія Зінчук та Ірина Кметь виявилися на висоті, виборовши два з-поміж п'яти присуджених перших місць. Таким чином, перший в історії Люблинського воєводства декламаторський конкурс української поезії і прози запишеться помітним рядком також і в історію нашої церковної громади.

Андрій Савенець

також запитання про актуальну ситуацію в Україні. Першим взяв слово д-р Григорій Купріянович – староста Хресто-Воздвиженської церкви та голова Товариства Догляду за Могилами Українських Вояків у Любліні. Виступали також: проф. Михайло Лесів, д-р Микола Рощенко, д-р Тадей Карабович, Петро Шостак та інші. Зі словом звернувся присутній на зустрічі заступник голови Міської ради Люблина Збігнев Войцеховський. На кінець зустрічі посол О. Моцик дістав квіти від української православної громади Люблина.

Під час візиту в Любліні посол О. Моцик зустрівся також з державними владами

Люблинського воєводства, самоврядувальними владами міста і регіону, ректором УМКС, люблинським римокатолицьким митрополитом Юзефом Жицінським. Відбулася також зустріч посла зі слухачами Європейського колегіуму польських і українських університетів. Посол був також прийнятий вечерею православним архієпископом Люблинським і Холмським Авелем. Варто відзначити, що достойний гість відвідав також два люблинські православні храми: храм української православної громади – Хресто-Воздвиженську церкву та кафедральну Спасо-Преображенську церкву. (пс, іл)

Запрошуємо на **інтернет-сторінку Хресто-Воздвиженської церкви та української православної громади Люблина:**

www.chresto-vozd.harazd.net

На веб-сайті знайдете інформацію про нашу церкву і громаду, історію Православ'я в Любліні, фотоальбом про життя громади, інтернетну версію «Православного Голосу Люблина», посилання на цікаві православні та українські сторінки, Галерею свт. Петра (Могили), актуальну програму богослужінь у нашому храмі.

Презентація сорокового номеру «Православного Голосу Люблина»

Березень ц.р. приніс приємну подію в житті української православної громади Люблина, згуртованої при Христо-Воздвиженській церкві, – появу сорокового номеру нашого часопису – «Православного Голосу Люблина». Не так багато церковних громад має свої періодичні видання, а не всі з видаваних доходять до сорокового номеру. Відтак систематичне видавання часопису протягом більш ніж трьох років і випуск сорока номерів можна вважати подією.

Для відзначення цієї події вирішено провести презентацію сорокового номеру «Православного Голосу Люблина», яка відбулася у неділю сиропусну, 5 березня ц. р. Метою зустрічі була розмова про наш церковний часопис: підсумок дотеперішнього і обговорення перспектив майбутнього.

Проте зустріч почалася із зовсім іншого, оскільки цього дня відзначали ми іменини нашого душпастиря о. прот. Мирослава Вишневського. Вже у храмі складено отцю побажання та проспівано Многоліття. На початку зустрічі привітання було продовжено: пані Світлана Бакун ще раз вручила о. Мирославу квіти, а бандуристка Ірина Кметь виконала при супроводі бандури

пісню *Спасибі Вам, Отче* (слова і музику якої спеціально для відзначення свята нашого душпастиря склала парафіянка нашої церкви п. С. Бакун). Отець Мирослав зі зворушенням і заскоченням вислухав присвяченої йому пісні (якої слова були поміщені в «ПГЛ» № 40).

Після цієї зворушливої події відбулася презентація «ПГЛ». Можна було подивитися всі дотеперішні випуски часопису. Редактор видання Григорій Купріянович розповів про початки й ідею видання. Відкрив також «кухню» його підготовки. Нагадав, що це видання нашої громади, а серед його авторів у переважній більшості саме члени нашої спільноти. Найбільш активними авторами текстів, крім редактора, були Дмитро Шевчук та Андрій Артем'юк. Редактор висловив також подяку всім, хто доклав зусиль для випуску видання: авторам текстів, мовному редакторові Андрієві Савенцеві, тим, які працювали при технічній підготовці часопису, зокрема Людмилі Купріянович та Марії Купріянович, Д. Шевчуку, який розміщує «ПГЛ» в інтернеті, а також усім жертводавцям, які склали свої пожертви на випуск часопису.

Потім відбулася розмова про часопис. Підкреслено потребу подальшого випуску видання. Вказано, які нові теми повинні бути присутніми на його сторінках. На завершення редактор бюлетеня запросив усіх зацікавлених співучастю у творенні «ПГЛ» на редакційну зустріч. (іл)

Шукайте за адресою:

www.cerkiew.pl

ORTHPHOTO

ORTHPHOTO

- інтернетівський сервіс,
присвячений православному
християнству у фотографіях.

Шукайте за адресою: www.orthphoto.net

У нашій єпархії

Відзначення 17-річчя хіротонії архієпископа Авеля

25 березня 2006 р. відбулися у Любліні урочистості з нагоди 17-ої річниці архієрейської хіротонії Високопреосвященнішого архієпископа Люблинського і Холмського Авеля. Як кожного року, відзначено ювілей архипастира та річницю відновлення древньої Холмської єпархії.

Цього дня у кафедральній церкві Преображення Господнього в Любліні відслужено урочисту Божественну Літургію, а згодом святковий молебень. Архієпископу Авелеві співслужили декани трьох благочинь єпархії: люблинського – о. прот. Володимир Клим'юк, тереспільського – о. прот. Іван Дмитрук та білопідляського – о. прот. Андрій Пугачевич, а також інші священники єпархії: секретар єпархіального управління о. прот. Андрій Лось, о. Віталій Харкевич, о. Георгій Лукашевич, а на молебні також о. прот. Ярослав Огурек.

На завершення богослужінь з побажанням для архипастира звернувся від імені

всього духовенства декан люблинського благочиння о. прот. Володимир Клим'юк. Підкреслив він історичне значення очолення єпархії архієпископом Авелем і результати його діяльності – відродження православного життя в єпархії у різних проявах. Від імені духовенства вручено владиці квіти та подарунок – гарний архієрейський жезл.

Згодом до владики Авеля підходили з побажаннями і квітами делегації та присутні на урочистості вірні. Від імені української православної громади Люблина – вірних Христо-Воздвиженської церкви – побажання архієпископові Авелеві склали церковний староста Григорій Купріянович та Ірина Кметь.

На кінець церковних відзначень архієпископ Авель звернувся до присутніх зі словом російською та українською мовами. Урочистості закінчилися святковим прийомом у прицерковному залі. (гк)

Збірка на нові облачення до нашого храму

Наша Христо-Воздвиженська церква діє вже понад три роки, проте для нормального літургійного життя потрібні ще в церкві деякі речі. Нещодавно, напередодні нашого престольного свята Воздвиження Чесного Хреста Господнього, з'явилися в нашому храмі **нові гарні червоні облачення на аналої, тетрапод і престол**, які були придбані за наші пожертви (список жертводавців був поміщений у «ПГЛ» № 12(37)/2005).

Звертаємося до всіх вірних нашого храму з закликом про чергові пожертви, котрі дозволять профінансувати замовлення нових червоних облачень, яких ще бракує: зараз аналої покриті лише спереду, немає також нового облачення на панахиднику. Відтак **потрібні ще повні облачення на аналої, на панахидник та жертвник. Пожертви можна вплачувати біля свічок, священнику або церковному старості.** Список жертводавців буде поміщений у наступних випусках нашого бюлетеня. Надіємося, що спільним зусиллям нашої громади прикрасимо наш храм.

Душпастир та Церковний комітет
Христо-Воздвиженської церкви

3 ЖИТТЯ ПРАВОСЛАВНИХ УКРАЇНЦІВ У СВІТІ

Сесія Постійної Конференції Канонічних Православних Єпископів Америки пройшла в осідку Української Православної Церкви в США

Осіння сесія Постійної Конференції Канонічних Православних Єпископів Америки (SCOBA – Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas) відбулася 15 листопада 2005 р. в центрі Української Православної Церкви в США у Саут Баунд Бруку. Конференція об'єднує канонічних православних єпископів в США, що належать до різних юрисдикцій і координує дії різних Православних Церков у цій країні.

Засідання сесії очолював голова Конференції архієпископ Димитрій з Грецької Православної Архієпархії Америки (Вселенської патріархії). Господарем був митрополит Костянтин, первоієрарх Української Православної Церкви в США. В засіданні взяли також участь: митрополит Герман – первоієрарх Православної Церкви Америки (ОСА), митрополит Йосиф (Бол-

гарська Православна Церква), єпископ Антоній (Антіохійська православна архієпархія в Америці), архієпископ Антоній (Українська Православна Церква в США) та єпископ Димитрій – генеральний секретар конференції. На сесії прийнято, зокрема, рішення про створення при Постійній Конференції Канонічних Православних Єпископів Америки православної християнської служби для праці з людьми, які перебувають у закладах позбавлення волі, має вона почати свою діяльність у 2006 р. Буде це вже сьома агенція, що діє при Конференції.

Факт проведення засідання конференції в осідку УПЦ в США є визнанням ролі Українського Православ'я у православному житті США. Наступне засідання відбудеться у травні в центрі Сербської Православної Церкви в Нью-Йорку. (лд)

Постійна Конференція Українських Православних Єпископів поза межами України видала Великопосне послання

Перед початком Великого посту спеціальне Великопосне послання скерувала до вірних Постійна Конференція Українських Православних Єпископів поза межами України. Об'єднує вона ієрархів Українських Православних Церков, що знаходяться в юрисдикції Вселенського патріарха: УПЦ в Канаді, УПЦ в США та УПЦ в Діаспорі. Зараз у склад конференції входить вісім архієреїв.

У посланні ієрархи нагадують, що Великий піст «це сорок-денний визначений час перед Страсним Тижнем присвячений самоперевірці, переоціненню вартостей, нановопізнанню Божих намірів супроти нас і Його сподіванок до нас, наведенню рівномірності між нашими духовними й матеріальними потребами, і щирому старанню зустріти велику подію Воскресіння

кращими ніж ми сьогодні через свідоме введення в наше щоденне життя духовних ліків та порад приписаних Церквою».

Далі в посланні наголошується на великій актуальності того, що заповідає Церква: «Потреба в такому процесі очевидна з наслідків нашої гріховності й занепавшого стану, про що сповіщає щоденно мас-медія. Людство страждає через відчуження від свого Творця, через його знецінювання життя окремої людини і через його систематичне знищення свого оточення. Відвернення від Бога довело до того, що людство звернуло свою увагу на себе, в основному створило з себе божка, якого треба обслуговувати багатством цього світу. Воно забуло, що Його „Царство не з цього світу“, і що ціль для людства вища ніж тільки задоволення його поточних матеріальних потреб. Христос за-

Перша річниця смерті бл. пам. митрополита Василя

10 січня 2006 р. минула перша річниця смерті бл. пам. митрополита Василя, у 1985-2005 роках – первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді. Митрополит Василь був найстаршим віком українським православним ієрархом у світі. Помер у віці 95 років. В час керування Церквою митрополитом Василієм унормовано канонічну ситуацію цієї Церкви – увійшла вона в юрисдикцію Вселенської патріархії і зараз її голос є вагомим для пред-

ставлення справ українського Православ'я в усьому православному світі.

У річницю смерті в митрополичому соборі Пресвятої Трійці у Вінніпезі була відслужена панахида за спокій душі бл. пам. митрополита Василя. Богослужіння очолив архимандрит Тихон у співслужінні вінніпезького духовенства УПЦК, співав хор студентів Богословського факультету Колегії св. Андрея у Вінніпезі під керівництвом о. Богдана Гладя. (лд)

В липні інтронізація нового первоієрарха УПЦК

Після смерті бл. пам. митрополита Василя кафедра митрополита Вінніпегу і всієї Канади стало осиротілою. Нового первоієрарха Української Православної Церкви в Канаді, який за традицією є водночас єпископом Центральної єпархії УПЦК, обрано на XXI Соборі УПЦК, що відбувся в днях 13-17 липня м.р. у Вінніпезі. Став ним дотеперішній архієпископ Едмонтону і Західної єпархії Іван.

Вибір нового первоієрарха УПЦК був затверджений Вселенським патріархом, у юрисдикції якого перебуває ця Церква. Інтронізація митрополита Івана відбудеться у митрополичій кафедрі Пресвятої Трійці у Вінніпезі 23 липня 2006 р. (лд)

80-річчя української православної жіночої організації в Канаді

Цього року своє 80-річчя відзначає Союз Українок Канади – перша українська жіночої організація в Канаді. Союз Українок Канади об'єднує українське православне жіноцтво Канади і є складовою організацією Союзу Українців Самостійників, найбільшої української православної організації в Канаді.

Зараз головою Союзу є Зеновія Саковська. СУК має з 1960 р. свій журнал. Був ініціатором створення Комітету Українок Канади, що об'єднав різні жіночі українські організації. СУК є також членом Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. (лд)

кликає нас до чогось вищого – „Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, – а все це вам додасться” (Мт. 6,33)».

У посланні згадуються актуальні проблеми сучасного світу, з якими людям важко боротися внаслідок «Відступлення людства від Богом даних цілей». Ієрархи нагадують також, що, з іншого боку, шукаючи вирішення проблем, людство також може увійти на небезпечний шлях: «біо-інженери досліджують способи викорінення хворіб та фізичних слабостей, часом порушуючи границі етики й богословія, інші пропонують абортцію й прискорення смерті (евтаназія) як розв'язки людському горю.»

Ієрархи стверджують, що ці «глобальні наслідки нашої упавшої людської природи»

«мають свій початок в в окремому людському серці» і нагадують науку Церкви: «Перетворення суспільства, уряду, інституції чи корпорації мусить початися від перетворення кожної окремої особи. Якраз ця зміна в наставленні завданням Великого Посту».

Завершується послання закликом: «Так як Мудреці зі Сходу принесли дари для новонародженого Христа/Дитяти, нехай же і ми підчас нашої духовної подорожі здобудемо ті духовні дари, які приємні для Бога і положимо їх в ноги Воскреслого Христа». (лд)

Рубрику складено за інформаціями «Вісника», «Українського Православного Слова», інтернету.

& Видавничі новинки

Великий Піст о. Олександра Шмемана – українською

«Великий Піст» – це майже двохсотсторінкова книжечка, написана для читачів, які хотіли б ясніше зрозуміти богослужбову традицію Православної Церкви і більш свідомо брати участь у її житті. Праця отця протопресвітера Олександра Шмемана (1921 – 1983) є відповіддю на запитання: що таке покаєння?, навіщо воно потрібне людині?, що таке піст?, а що таке Великий Піст?, який літургичний сенс пісних богослужінь?, що таке Вечірнє Причастя?, й багато інших запитань необхідних, щоб зрозуміти Великий Піст.

Отець Олександр усвідомлює нам, що Великий Піст – це справжня школа покаєння, де людина щороку вчиться поглиблювати свою віру, переглядати своє життя – на святе його змінювати. Великий Піст – це щорічна подорож до первісних джерел православної християнської віри, де нам знову відкривається, як має жити православна людина.

Книжечка «Великий Піст» вже перекладена на багато мов. У 2005 р. була вона видана і українською мовою Центром православної книги у Києві.

Про наш храм в офіційному органі нашої Церкви

У січневому номері місячника „Wiadomości Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego” з’явилася коротенька стаття п/н *Lubelska cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego*. Замітка про наш храм інформує, що вже третій рік існує в Люблині друга православна церква, де відбувається повне літургичне життя. Зазначено, що проводиться воно за українською традицією. Стаття повідомляє також про основні проєкти життя нашої громади. Місячник „Wiadomości PAKP” є офіційним органом Православної Церкви в Польщі. (бл)

Автор цієї книжечки, отець протопресвітер Олександр Шмеман, є, безсумнівно, одним з найвидатніших православних богословів ХХ ст., вже минулого тисячоліття. Він відомий у всьому світі, не лише православному. Завдяки його голосу, що однаково сильно звучить і усно, й письмово, наступило й постійно настає у Православ’ї євхаристичне відродження. Євхаристія – це Тайна Єдності Церкви, це Тайна життя людини у Христі, це Тайна, жива впродовж тисячоліть. Отець Олександр є одним із тих, хто допомагає нам відродитись у Христі. Відродження Церкви можливе саме у відродженні євхаристичної свідомості.

Отцем Олександром написано багато праць, і всі вони збагачують свідомість віруючої людини, щоб приблизити їй свідому участь у житті Церкви. Отця протопресвітера Олександра Шмемана бачу як великого ерудита і богослова, як душпастиря і духівника, як священика і великого літургіста, як історика і велику людину живої віри, повного любові до людини, доброзичливого, людину покори, але водночас знатного та одночасно дуже доступного і відкритого на всі проблеми сучасності й для кожної людини. Хоч сам ніколи я не зустрів

Зі вступу
о. Олександра Шмемана

Людина, що збирається вирушити в дорогу, мусить знати мету своєї мандрівки. Так і з Постом. Піст – це насамперед духовна подорож, а мета її – Пасха, «Празник з-поміж празників». Піст – приготування до «звершення Пасхи, істинного об'явлення». Відтак маємо передусім спробувати збагнути зв'язок Посту з Пасхою, оскільки ця пов'язаність виявляє нам децю вельми істотне, децю вирішальне у всій нашій християнській вірі і житті.

його безпосередньо, проте зустрів я його живого духа, котрий оживляв богословське середовище вчителів і студентів богослов'я Інституту преп. Сергія в Парижі.

Приходить мені на думку, що, маючи всі богословські надбання о. Олександра і досвід його життя, не використовуємо пов-

ністю оживляючої християнської віри, яку подає нам Православна Церква. Отець Олександр не тільки говорив, але й жив істинним богослов'ям. Його богословсько-літургічні твори є оживляючим словом повним свідомості і благочестя, віри й самовідречення. Був, безсумнівно, одним із найактивніших православних богословів ХХ ст.

Протопресвітер Олександр Шмеман народився 13 вересня 1921 р. в Ревелі (нині Таллін, Естонія). Він вчився в паризькому Інституті преп. Сергія, який закінчив у 1945 р. і став його викладачем. Священний сан прийняв у 1946 р. У 1951 р. о. Олександр прийняв запрошення Свято-Володимирської семінарії у Нью-Йорку і переїхав там разом із родиною. У Парижі захистив ще у 1959 р. докторську дисертацію з літургічного богослов'я. У 1962 р. став деканом семінарії св. Володимира. Будучи росіянином, любив до болю свій народ, а одночасно добре знав і поважав інші народи. Упокоївся Отець протопресвітер Олександр Шмеман 13 грудня 1983 р. Вічна Йому Пам'ять!

о. Юліан Феленчак

Протопресвітер Олександр Шмеман. Великий Піст. – Київ 2005. – 189 с.

«Церковний календар 2006 рік»

– у кожній українській православній родині

З початком Нового року традиційно з'явився друком «Церковний календар 2006 рік». Це унікальне українське православне видання в Польщі.

Календар традиційно відкриває **календарна частина**, де подані всі церковні свята й імена святих на кожен день року та літургічні читання. Дуже вартісним і цікавим є обширний **історично-богословський відділ**. Знаходимо у ньому, зокрема, цікаві розвідки на богословські теми, статті з церковного мистецтва, історії Церкви, довідки про визначних українських вчених. Окрему частину складають **матеріали з життя і сьогодення нашої Церкви**.

Календар має понад 260 сторінок! Він стане цінним збагаченням Вашої бібліотеки.

«Церковний Календар 2006 рік» можна придбати також у нашій церкві. Ціна лише 25 зл.

Завершимо відновлення могил воїнів армії УНР в Любліні

Одним із важливих місць української національної пам'яті в Любліні є могили воїнів армії Української Народної Республіки на православному кладовищі при вул. Липовій. Похоронені там ті, котрі після невдачі визвольних змагань за волю України на початку ХХ ст. опинилися «одаль рідного краю» – як написано на одному із пам'ятників – і поселилися в Любліні та околиці.

Українська громада Люблина роками доглядала ці могили, зберігаючи пам'ять про українських національних героїв. З кінця 80-х років ХХ ст. можна було це робити у відкритий спосіб. На початку 90-х років руками люблинських українців проведено перші більші роботи для впорядкування могил. У 2000 р., завдяки підтримці властей міста та люблинських підприємств, проведено чергові роботи – відновлено і помальовано «козацькі» хрести, встановлено на них тризуби, прокладено тротуар. Вагомою подією стало у 2001 р. спорудження – поруч могил – пам'ятника на честь воїнів армії УНР, котрі жили в Любліні та околиці і тут знайшли вічний спокій. Це стало можливим завдяки великій мобілізації української громади Люблина, підтримці властей міста Люблина, Посольства України в Польщі, люблинських підприємців та української діаспори. Водночас вдалося вивести традицію відзначення в Любліні пам'яті воїнів армії УНР поза рамки самої української громади. Пам'ятник та могили воїнів армії УНР в Любліні стали загальновідомим у місті місцем української національної пам'яті, де вінки складають численні делегації, де відзначаються українські національні свята.

Проте робота для повного відновлення, реставрації могил воїнів армії Української Народної Республіки на православному кладовищі при вул. Липовій ще не зовсім завершена. Необхідно провести чергові роботи: вирівняти пам'ятники, провести їх реставрацію, встановити хрести на могилах, де їх немає, помістити на хрестах таблички з іменами похоронених, чи, врешті, покласти тротуар довкола цих могил. Цей черговий етап робіт уже започатковано Товариством догляду за могилами українських вояків у Любліні. Коли це здійснимо, стан могил буде забезпечений на кілька наступних десятиліть.

Для продовження робіт потрібні, звичайно, гроші. Частина коштів уже зібрано, проте для повного здійснення планів відновлення необхідні додаткові, немалі гроші. Відтак

**звертаємося до всіх, кому дороге
належне вшанування пам'яті борців за волю України
про пожертви**

на завершення робіт для відновлення могил воїнів армії УНР у Любліні.

Подбати про їхні могили – це наш національний і християнський обов'язок.

Завершення робіт для відновлення петлюрівських могил саме цього року матиме символічний вимір, оскільки саме у травні цього року минає 80-а річниця смерті Головного Отамана Симона Петлюри. Крім того, правдоподібно, цього року минає також 80-річчя перших поховань воїнів армії УНР на люблинському кладовищі.

Товариство догляду за могилами українських вояків у Любліні

Пожертви можна вплачувати на банківський рахунок Товариства:
GETIN Bank nr 48 1560 1195 0051 0293 2005 0001
Towarzystwo Opieki nad Grobami Żołnierzy Ukraińskich w Lublinie
або на руки членів Управи Товариства.

**Списки жертводавців будуть поміщені на сторінках
української преси в Польщі та в спеціальному буклеті.**

Безкорисливість
- од усіх справ марних
повсякчасний упокій,
од рабства хвилювань,
чуток і турбот житей-
ських вивільнення.

Святитель Петро (Могіла)

Святитель Петро (Могіла)

Мудрий старець Єзекиїл

Коли року 1600 приїхав з Греції на Русь Юсаф – митрополит Монемвасійський і пробував в Унівському монастирі, приїхав до нього по благословення скитський старець блаженний Єзекиїл.

Митрополит радо прийняв його і лишив на обід; знаючи його святе життя, схотів його випробувати, чи єсть у нім благодать Божа. Знав, що старець не їсть ні масла, ні яєць і велів наперед приготувати всі страви на маслі. Коли принесено їх і за благословенням митрополита всі почали їсти, а старець – тільки хліб, не рушачи страв, митрополит сказав йому:

- Чому не їси, старче?

Він поклонився, але нічого не сказав. Митрополит підніс руку, благословив і сказав:

- Їж, старче, благословлено тобі.

Тоді старець з поспіхом узяв ложку, але тільки один раз з'їв, а потім поклав і більше не їв. Митрополит, побачивши, що він більше не їсть, спитав:

Вже благословлено тобі, чому ж не їси, старче?

Той устав, поклонивсь і сказав:

- Що треба було до послуху, я сповнив, а поза тим, вибач мені, отче.

Митрополит, почувши таку мудру відповідь, сказав:

- Дійсно, справедливо називається старцем, і далі повинен так називатись.

І далі велів подавати йому страви без масла. Бач, який був мудрий цей преподобник: послух показав, і повдержність зберіг, і всім присутнім показав добрий приклад.

Святитель Петро (Могіла)

Передруковано за виданням: «Хроніка 2000», 2004, випуск 60, с. 510-511.

Лазарева субота

Тропар

Общеє воскресеніє
прежде Твоея страсті
увіряя,
із мертвих воздвигл еси
Лазаря, Христе Боже.
Тім же і ми, яко отроци,
побіди знаменіє носяще,
Тебі Побідителю смерті
вопієм: осанна в вишніх,
благословен грядий
во імя Господне.

Загальне воскресіння
перед Твоїм стражданням
запевняючи,
з мертвих підніс еси
Лазаря, Христе Боже.
Тому і ми, як діти,
несучи знамена перемоги,
до Тебе Переможця смерті
взиваємо: осанна в небі,
благословен, хто йде
в ім'я Господне.

Свята Євангелія від Івана

Одного разу був один недужий Лазар з Вифанії, з села Марії й Марфи, сестри її. Марія ж була та, що намастила Господа миром і обтерла ноги Його своїм волоссям; її брат Лазар занедужав. І от, сестри послали до Нього сказати: Господи! Ось той, кого Ти любиш, нездужає. Ісус же, почувши, сказав: ця недуга не на смерть, а на славу Божу, щоб через неї прославився Син Божий. Любив же Ісус Марфу і сестру її і Лазаря. І от як почув, що він нездужає, тоді зістався в тому місці, де був, два дні. А після цього каже ученикам: ходім до Іудеї знов. Кажуть Йому ученики: Учителю! тількищо шукали Тебе камінням забити іудеї, і Ти знов ідеши туди? Одповів Ісус: чи не дванадцять годин у дні? Як хто ходить за дня, не спотикається, бо світло цього світу бачить. А як хто у ночі ходить, той спотикається, бо нема світла в ньому. Це промовив та й каже їм по тому: Лазар, друг наш, заснув; але Я йду, щоб збудити його. Тоді сказали ученики Його: коли заснув, Господи, то одужає. Казав же Ісус про смерть його, а вони думали, що Він каже про спочинок сонний. Тоді Ісус каже їм просто: Лазар умер. І Я радий за вас, що Мене не було там, щоб ви увірували. Але ходімо до нього. Тоді Фома, що звавсь Близник, сказав співучням: ходімо й ми, щоб вмерти з Ним. Прийшовши, Ісус застав, що він вже чотири дні був у гробі. Вифанія ж була близько Іерусалиму, стадій з п'ятнадцять. І багато з Іудеїв були прийшли до Марфи й Марії розважати їх по братові їх. Марфа ж, як почула, що йде Ісус, то зустріла Його, а Марія в хаті сиділа. Сказала ж Марфа до Ісуса: Господи! Коли б Ти був тут, мій брат не вмер би. Та й

тепер знаю, що чого Ти не попросиш у Бога, то дасть Тобі Бог. Каже їй Ісус: воскресне брат твоїй. Каже Йому Марфа: знаю, що воскресне у воскресіння, у останній день. Сказав їй Ісус: Я воскресіння і життя: хто вірує в Мене, той хоч би і вмер, житиме. І всякий, хто живе і вірує в Мене, не вмере во віки. Чи віруєш цьому? Вона говорить Йому: так, Господи! Я вірую, що Ти Христос, Син Божий, що повинен прийти у світ. І промовивши це, пішла і нишком поклікала Марію, сестру свою, сказавши: Учитель тут і кличе тебе. Та ж, як почувла, хутко встає і йде до Нього. Ісус же не ввійшов ще у село, а був на тім місці, де зустріла Його Марфа. А іудеї, що були з нею у господі та розважали її, як побачили, що Марія хутко встала і вийшла, пішли за нею, кажучи, що вона йде до гроба плакати там. Марія ж, як прийшла де був Ісус, то побачивши Його, упала Йому до ніг, кажучи Йому: Господи! коли б Ти був тут, не вмер би брат мій. Ісус, як побачив, що вона плаче, і ті іудеї, що поприходили з нею, плачуть, заскорбів духом і стривожився, І сказав: де ви положили його? Говорять Йому: Господи! іди і подивись. Заплакав Ісус. Тоді іудеї говорили: дивись, як Він любив його. А деякі з них сказали: чи не міг Цей, що відкрив очі сліпому, зробити, щоб і той не вмер? Ісус же, знов заскорбівши, іде до гробу. А була то печера, і камінь налягав на ній. Каже Ісус: візьміть камінь. Каже Йому сестра вмерлого Марфа: Господи! вже чути, бо чотири дні йому. Каже їй Ісус: чи не сказав Я тобі, що коли будеш вірувати, то побачиш славу Божу? І от взяв камінь, де лежав вмерлий. Ісус же звів очі вгору і сказав: Отче! хвалу Тобі приношу, що Ти почув Мене. Я й знав, що Ти Мене завжди чуєш, та сказав це тільки задля народу, що стоїть навкруги, щоб увірували, що Ти Мене послав. І сказавши це, сильним голосом покликнув: Лазарю, вийди геть! І вийшов умерлий, повитий по руках і ногах покривалом, і лице його **обв'язане** було хусткою. Ісус каже їм: розв'яжіть його і пустіть, нехай іде. Тоді багато з Іудеїв, що поприходили до Марії і бачили, що сотворив Ісус, увірували в Нього.

Ів. 11,1-45 (39 зач.)

Пожертву на видання цього номеру бюлетеня «Православний Голос Люблина» склали Ніна та Іван Дацюки.

Православний Голос Люблина

Бюлетень української православної громади церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього в Люблині
Душпастир церкви Воздвиження Чесного Хреста Господнього: **о. прот. Мирослав Вишневецький**.
Редактор бюлетеня: **Григорій Купріянович**.

При творенні часопису співпрацювали: Андрій Савенець (мовна редакція), Дмитро Шевчук (інтернет), Андрій Єкатеринчук, Марія Купріянович, Петро Сова.

Адреса: Cerkiew Podwyższenia Krzyża Pańskiego, ul. Dolińskiego 1, 20-127 Lublin, тел. 4444160.

E-mail: chresto-vozd@cerkiew.pl

Internet: <http://www.chresto-vozd.harazd.net>

Програма богослужінь
у церкві Воздвиження Чесного Хреста Господнього
- храмі української православної громади м. Люблина
квітень 2006 р.

У період Святої Чотирнадцятиці та Страсного тижня частина богослужінь буде відправлена у Христо-Воздвиженській церкві, інші служитимуться лише у кафедральній Спасо-Преображенській церкві при вул. Руській.

1 квітня, субота

18⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

2 квітня, Четверта Неділя Великого Посту. Пам'ять св. Івана Ліствичника

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

після Літургії зустріч при чаю

18⁰⁰ Вечірня та III Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

5 квітня, середа

18⁰⁰ Утрєня та Вел. Канон св. Андрія Критського (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

6 квітня, четвер

8⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів. Єпар. говіння духовенства (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

18⁰⁰ Велике Повечір'я з литією (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

7 квітня, п'ятниця. Благовіщення Пресвятої Богородиці

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Івана Золотоустого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

8 квітня, субота

18⁰⁰ Вечірня (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

9 квітня, П'ята Неділя Великого Посту. Пам'ять св. Марії Єгипетської

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

після Літургії зустріч при чаю

18⁰⁰ Вечірня та IV Пасія (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

14 квітня, п'ятниця

18⁰⁰ Літургія Ранішосвячених Дарів (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

15 квітня, Лазарева Субота. Воскрєсіння прав. Лазаря

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Івана Золотоустого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

18⁰⁰ Вечірня та Посвячення верб (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

16 квітня, Неділя Вербна. Вхід Господній в Єрусалим

9⁰⁰ Божественна Літургія та Посвячення верб (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

після Літургії зустріч при чаю

18⁰⁰ Таїнство Єлеосвячення (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

20 квітня, Страсний Четвер

9⁰⁰ Божественна Літургія свт. Василя Великого (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

16⁰⁰ Утрєня Страсної П'ятниці. Читання 12-ти Євангелій (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

21 квітня, Страсна П'ятниця

16⁰⁰ Вечірня з Виносом Плащаниці (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

22 квітня, Страсна Субота

6⁰⁰ Утрєня та Божественна Літургія свт. Василя Великого (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)

15⁰⁰ Посвячення пасхальних страв (ХРЕСТО-ВОЗДВИЖЕНСЬКА ЦЕРКВА)

23³⁰ Пасхальна Полуношниця (КАФЕДРАЛЬНА ЦЕРКВА)